

hvis Loven laa for, ogsaa vilde bøje sig ind under den og gennemføre den. Thi det, som det for Kreditforeningerne dog til syvende og sidst kommer an paa, er at virke for deres Medlemmers Vel. Alt, hvad der kan tales om den Magtfølelse, en enkelt Bestyrelse kan have, om Konkurrencen inden for det enkelte Udlaansgebet etc. etc., har dog kun lidt at sige lige over for det, det kommer an paa, nemlig, at Kreditforeningernes Medlemmers Vel, at deres Interesser, deres Fordel varetages saa godt, som det er muligt. Under den givne Forudsætning tror jeg som sagt ogsaa, at det vil blive muligt, ikke nu, men dog i en rimelig Fremtid, at faa et saadant Lovforslag gennemført. Det er meget muligt, at det ærede Medlem, der talte sidst, har Ret i en Del af de kritiske Bemærkninger, han kom frem med mod Lovforslaget. Men det er dog i det væsentlige kun Enkeltheder, han i saa Henseende omtalte, og jeg ser ikke rettere, end at hvis man vil Hovedprincippet i Loven, vil man ogsaa nok blive enig om dem. Thi det er han jo enig med mig i, og det betragter jeg ganske vist som et Hovedprincip, at hvis man skulde gaa en Vej i den Retning, som her er angiven, saa maatte man gaa til en Central-Kreditforening og ikke til en Hypotekbank. Jeg er fuldt overbevist om, at en Hypotekbank vil ikke her i den Grad kunne virke til Fordel for de laansøgende som en Central-Kreditforening — af de Grunde, som jeg selv angav forleden Dag, og af de Grunde, som det ærede Medlem, der sidst talte, angav. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Bornholm (Blem) noget for meget i sine Udtalelser sammenblandede de to, dog temmelig forskellige Ting: en Central-Kreditforening og en Hypotekbank. Men jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind herpaa, det er Tiden ikke til. Alle have jo en vis Interesse for Sagen, hvilket er ganske naturligt, da vel de fleste i denne Sal som i Landet jo ville være interesserede i, at der vilde kunne blive gennemført en Lov som denne, hvor den kunde virke, saaledes som man har haabet ved Forelæggelsen. Jeg skal endnu kun lige over for den højtærede Ministers Bemærkning om, at de 30 Mill. Kr. er for stor en Sum, villig indrømme, at det er

den; den er for stor til at begynde med. Det, som man efter min Formening bør lægge til Grund for en Statsgaranti, hvis man i det hele vil gaa ind paa den, maa være et vist Procenttal af den Obligationsmasse, som i det hele udstedes af vedkommende Kreditforening. Da man ikke kan antage, at en saadan Centralforening til at begynde med kommer til at udstede et overordentlig stort Antal Millioner, vil den ogsaa til at begynde med kunne nøjes med en mindre Statsgaranti. Naar her er angivet 30 Millioner, har man tænkt sig en vis Procent af det i Øjeblikket eller for en nær Tid højst mulige Antal Millioner, som en saadan Central-Kreditforening kunde tænkes at komme til at udstede. Ja, saa har jeg for Resten ikke andet at sige, end at jeg takker det høje Ting og de Medlemmer, der have udtalt sig; for, at de i det hele ville behandle Forslaget; jeg takker ogsaa den højtærede Minister for den i alt Fald delvise Velvilje, han viste over for det, og jeg haaber, at det ved fortsat Behandling skal lykkes at komme til et Resultat, alt under den Forudsætning, at vi alle under Behandlingen kunne komme til Overbevisning om, at Forslaget kan gøre sin Nytte: komme vi — for at gentage det for tredje Gang — til den Overbevisning, at Forslaget kan gøre sin Nytte, er jeg ogsaa temmelig sikker paa, at et Forslag i den Retning vil gaa igennem i dette Ting og ogsaa vil vinde sin Tilslutning hos Regeringen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

P. Madsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingsmændene for Randers Amts
2den Valgkreds (P. Knudsen), Kjøbenhavns